

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle:	8:00	9:30	18:00		11:15	sv. Gabriel
Po-Pá:	6:30	17:30		pátek	15:00	Palata
Sobota:	7:30	17:30	(nedělní)			

KONTAKT S KNĚZEM

ÚŘEDNÍ HODINY

úterý: 7:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci) (farní kancelář nebo v sakristii kostela)
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb. pondělí - pátek: 7:00 - 11:00

PŘÍLEŽITOST KPŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 - 7:55 9:00 - 9:25
- večer 17:00 - 17:55
Všední dny: - večer 17:00 - 17:25
Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

23.12. neděle **4. neděle adventní**

24.12. pondělí **Štědrý den**

25.12. úterý **Slavnost Narození Páně**; v 16:00 koncert vkostele - J. J. Ryba: Česká mše vánoční

26.12. středa **Slavnost sv. Štěpána, prvomučedníka**

27.12. čtvrtek **Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty**

28.12. pátek **Svátek sv. Mládětek, mučedníků**

30.12. neděle **Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa**

31.12. pondělí **poslední den občanského roku**

1.1. úterý **Slavnost Matky Boží, Panny Marie**

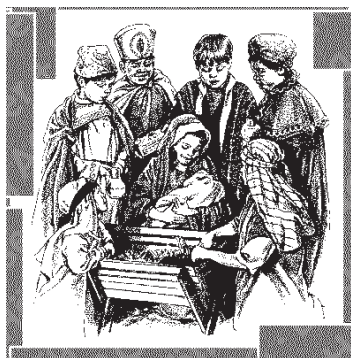
2.1. středa Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů církve

4.1. pátek 1. pátek v měsíci - po večerní mši sv. adorace do 23 hodin

5.1. sobota od 17 hod. **Tříkrálový koncert** u sv. Gabriela

6.1. neděle **Slavnost Zjevení Páně**

13.1. neděle **Svátek Křtu Páně**; končí doba vánoční

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. P. Bouška, P. S. Příbyl, M. Muchová, Z. Hadravová, F. Nedbal
uzávěrka: 20. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz nebo do 15. do sakristie) náklad: 800 ks neprodejné

Vánoce

2007

Zpravodaj

farnosti sv. Václava na Smíchově

CO SE PO CELÝ ROK DĚLO

Období vánočních svátků každoročně jakoby spojuje dva kalendářní roky. Tedy alespoň liturgicky - vkostele slavíme Vánoce, jak známo, až 24. prosince večer a vánoční radost si chceme nést vsrdci nejméně do 6. ledna (tentokrát to bude dokonce až do 13. ledna, kdy je svátek Křtu Páně). Podobně, jako první Vánoce spojily období Starého zákona sobdobím novozákonním, spojují tedy vsoučasnosti vánoční svátky vždy starý rok srokiem novým. Nový rok může být plný očekávání, předsevzetí, nadějí, ale i dosud nezodpovězených otázek, které se mohou stát výzvou kprohloubení naší důvěry ve starostlivou Boží péči o každého znás. Za rokem

uplynulým se lze přece jenom již ohlédnout, i když zatím jenom snevelkým odstupem. Jak tedy proběhl ten poslední rok vnaší farnosti?

Hned na začátku roku se konala tradiční Tříkrálová sbírka. Zvybraných peněz bylo možno m.j. částečně podpořit i „naši“ misii vTanzánii prostřednictvím manželů Baldínských. Vlednu knám také zavítal na diskusní večer ČKA Ivan Medek. Vúnoru, kdy je tradičně slaven Světový den nemocných, přijalo asi 40 našich farníků při jedné znedělních bohoslužeb svátost nemocných, která pomáhá nést obtíže, spojené svážnou nemocí či vysokým věkem. Vbřeznu jsme měli možnost se na faře zúčastnit postní rekolekce sP. Vladimírem Málkem, ředitelem Pastoračního střediska vPraze. Vdubnu jsme prožili velikonoční radost zKřtistova vzkříšení i ze křtu tří dospělých. Vkvětnu přijaly 4 děti znaší farnosti první svaté přijímání a vnevelkém počtu jsme také někteří putovali za sv. Prokopem na Sázu vrámci farní pouti, zatímco malé děti se vypravily „za ztracenou ovečkou“. Včervnu přijali 4 biřmovanci zrukou biskupa Karla Herbsta svátost „křestanské dospělosti“ a mohli jsme prožít také primiční mši sv. novokněze a našeho bývalého farníka vjedné osobě, P. Jakuba Františka Sadílka, OFM. Léto bylo ve znamení dovolených, ale nejen těch soukromých - na přelomu července a srpna jsme obsadili velkou část kláštera sester Congregatio Jesu ve Štětkni u Strakonic. Klášter svelkou zahradou posloužil jako dobré zázemí rodinám smalými dětmi, ale také jako východisko nejrůznějších cyklistických i pěších výletů. Mše sv. byla každý den a na trochu duchovního programu se čas také našel. Vpolovině září jsme se vypravili na farní výlet na Dobříš, kde jsme si m.j. prohlédli zánovní faru a pobyli na farní zahradě. Vříjnu jsme se mohli setkat na přednášce ČKA sLudvíkem Vaculíkem a Antonínem Randou. A vlistopadu hned zase s historiky Stříbrným a Cuhrou. A pak jsme se sešli vhojném počtu na farním odpoledni vsedací místnosti MČ Prahy5 a asi se nám tam všem docela líbilo. A prosinec byl už ve znamení Mikuláše, rorátů, adventního očekávání, dětského vyrábění a rekolekcí. A také návštěvy pana kardinála Vlka.

Těžko zmiňovat všechny aktivity jednotlivých společenství, vyjmenovávat všechny středěční hosty měsíce, koncerty vkostele nebo opravy. A těžko také hodnotit, co dobrého a jaký duchovní užitek všechny tyto farní aktivity přinesly nebo ještě přinesou. Určitě se ale nenechme odradit. Právě společné konání třeba i úplně obyčejných věcí lidí spojuje. A pomáhá tak zfarnosti vytvářet rodinu. pb

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00-18:30 - velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Mateřské centrum Venoušek

úterý 9:30 - 11:30 hod. - mateřské centrum fara

Rekreační cvičení pro ženy

úterý 18:30 - 19:30 hod. - velký sál

Společenství Obnovy v Duchu svatém

úterý od 20 hod. - velký sál na faře

Program pro mládež (od 14 let)

středa 18:30 - 20:00 na faře.

Společenství mládeže (15 - 26 let)

středa od 18:30 - na faře. Další podrobnosti na

spolcovni.usmev.cz

Mateřské centrum Venoušek - modlitební setkání
čtvrtek od 9:30 do 11:30 - mateřské centrum na faře.

Biblická hodina pod vedením **P. Stanislava**
čtvrtek 19:00 - 20:00 - velký sál na faře

Modlitba Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod. modlitba sv. růžence.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. společná adorace.
Každý první pátek v měsíci je adorace od 23 hod.

Farní pastorační rada

Nejbližší schůzka bude 27.1. v 19:15, na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 8.1. v 18:30, farní kancelář

Výuka dětí - náboženství

Pravidelná výuka od října, rozvrh ve vývěsce

Katechumenát dospělých

Individuální příprava pod vedením **P. Petra a P. Mariusze**

Rodinnou vstupenku do ZOO lze zamluvit a vypůjčit u Petry Šustrové (724 241 322 nebo 257 328 718)

administrátor: P. Petr Bouška / tel: 257 317 652 nebo 608 524 408 / petr.bouska@centrum.cz

farní vikář: P. Mariusz Przygoda / yuga@centrum.cz

výpomocný duchovní a správce kostela sv. Gabriela: P. Stanislav Přibyl / tel. 241 416 252

Sponzorské dary: Číslo bankovního účtu farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol platby uveďte číslo dárce, které vám přidělí farař.

Farní www stránky: Adresa je: www.vaclavonline.wz.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše další, co chcete na stránky umístit, pošlete na adresu jan.macek@atlas.cz

Farní Zpravodaj: Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na prispevky@volny.cz **P.S. Uzávěrka je 20. každý měsíc.**

Farní knihovna: Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovníky i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 500 knih a 50 audiokazet, všem dárcům srdečně děkujeme.

OBLÍBENÉ "FARNÍ KAFE" BUDE I NADÁLE KAŽDOU NEDĚLÍ, POKUD SE NAJDOU OCHOTNÍ SPOLUPRACOVNÍCI, KTERÍ BUDOU "DRŽET SLUŽBY". ŽÁROVENĚ HLEDÁME DALŠÍ SPOLUPRACOVNÍKY NA ZAJIŠTĚNÍ ÚKLIDU KOSTELA.

OHlASY NA 12/2007

Milý farní zpravodaji, předně bych ti chtěla říct, že mi vyhovuješ tak jak jsi, a vždy už koncem měsíce se těším na tvé nové číslo a netrpělivě tě vyhlížím na zadních lavicích kostela. Jsem ráda, že mám po celý měsíc kdykoliv doma možnost nahlédnout na tvou druhou a poslední stránku a ujistit se o časech konání některých akcí či církevních svátků. Také mi vyhovuje, že díky tobě nemusím nosit sebou do kostela papír a tužku, abych si zapsala ohlášky a opsala si důležité informace z vývěsky vpředšíní kostela. Popravdě řečeno vůbec pro mě není důležité, zda čítáš osm nebo dvanáct stran, ale podstatná je pro mě tvoje pravidelnost, včetně Vánočního vydání. Někdy mám však pocit, že se tvoje písnička příliš zmenšují, ale tady bude problém spíše ve mně, a tak bych měla navštívit oči. Na tvůj výstisk se pravidelně těší i naše kmotra a její tatínek až v Českých Budějovicích a radost z tebe měly i řádové sestřičky Voršilky vjiřetně pod Jedlovou. Jsi tedy známý i za hranicemi naší farnosti. Díky tobě na některé akce naší farnosti, a do některých společenství, docházejí i lidé z jiných farností. Takže díky ti, že jsi.

Byl jsi zvědavý na ohlasy na tvé články. Tak tedy: vždy mě potěší příspěvek paní Karlovské, škoda, že jí neznám osobně. Chybí mi Výlety za mší od pana Mareše, ty jsme doma vždy hlitali, a také jsme se často vydali v jejich stopách (byli jsme díky těmto článkům srodinou až v Regensburgu). Možná bych přivítala i „liturgické okénko“ smalou katechezí na jednotlivé týdny, např. s vysvětlením jejich liturgických barev. Občas by nebyl zahození nějaký převzatý článek od konkurence, ale tady nevím, zda bys nenarazil na autorská práva. Vzhledem ke tvé věkovitosti – co takhle zavzpomínat na mládí a připomenout si vokénku „z historie naší farnosti“ co se stalo nebo co jsme si v tobě přečetli před x-lety? Tak hodně čtenářů a redakčních úspěchů do tvých dalších let ti přeje

Petra Šustrová

Milí spolufarníci - tvůrci farního zpravodaje,

rád bych touto cestou reagoval na výzvu obsaženou v adventním čísle našeho vašeho zpravodaje a přišel se svou troškou do mlýna. Jeho obsah se mi dlouhodobě velmi líbí. Rád se dovídám (i zpětně) o aktuálních událostech, setkáních a akcích naší farnosti.

Snad trochu postrádám záběr i dalších oblastí života křesťanů, neohraničenou pouze hranicemi naší farnosti. Proto bych rád přidal svou osobní zkušenost z oblasti médií, se kterou mám velmi pěknou a povzbudivou zkušenost s pozdravem a přáním pozeňnaného adventního období

Jakub Holeček

Milé sestry, milí bratři, díváte se někdy na televizi? Určitě tak činí (téměř) každý z nás, ať pro poučení, načerpání nových zpráv ze světa a (zejména) kvůli relaxaci. Ale patří taková otázka vlastně do farního zpravodaje? Není jaksi nevhodná? Vždyt toto masmédiu má veskrze světský charakter a úroveň v něm prezentovaných pořadů, zpravodajství a televizní zábavy je často nízká a pochybná. To si určitě myslí řada z nás, a má do určité míry pravdu. Ale právě jen do určité. Před cca. dvěma lety se na českém televizním nebi objevila (řečeno biblickými slovy) nová hvězda naděje: TV NOE (www.tvnoe.cz). Jak už název napovídá, jedná se o historicky první křesťanskou televizní stanicí, vysílající na území naší vlasti. Jejimi protagonisty jsou zkušený matador křesťanských médií p. Martin Holík a neméně profesně ostřílený p. Leoš Ryska. Vedle aktuálních zpráv z křesťanského světa, týdenního souhrnu událostí z Říma "Octava Dies", diskuzí se zajímavými osobnostmi (které by se mimochodem na obrazovku veřejnoprávní ani obou komerčních televizních stanic jinak nedostali) zásobuje tato televizní stanice své diváky pravidelnými přenosy duchovních událostí z našich luhů a hájů. Za zmínku stojí zejména (podle mého názoru velmi zdařilá a strhující) záběry z letního setkání mládeže v Táboře. TV NOE je prostě obklad na duši, pošramocenou každodenním shonem a senzacechtivými pořady sekulárních médií. A jak se tato stanice "chyti"? Namítnete, že mezi oblíbenou čtveřicí stanic, které jsou dosažitelné běžnou televizní anténou, nefiguruje. A máte pravdu. Pro její příjem je třeba buď kabelová televize, nebo technické zařízení zvané "set-top box", určené pro příjem digitálního signálu. Po novoročních slevách všech obchodních řetězců (včetně toho naproti našemu kostelu...) se toto technické zařízení jistě dá sehnat za cenu více než lidovou. A výsledek stojí to za to!

NÁVŠTĚVA OTCE KARDINÁLA MILOSLAVA VLKA

V neděli 16. 12., zavítal do naší farnosti otec kardinál Miloslav Vlk. Setkali jsme se s ním na mši sv. v 9.30 hod., v rámci jeho adventních návštěv velkých pražských farností.

Děti se překonávaly, kdo bude hodnější a pan kardinál jim zato také patřičně poděkoval.

Několikrát poděkoval i rodičům, že děti do kostela berou s sebou, a že to s dětmi při mši sv. vydrží. Na závěr jsme ještě chvíli zkusili diskutovat v promrzlém kostele, ale pak jsme se raději přesunuli na faru a pokračovali při kafi a bábovce až do 12 hod. Děkujeme za milou návštěvu!

FN

HLEDÁTE PRÁCI VPŘÍJEMNÉM PROSTŘEDÍ?

Sestry boromejky hledají pracovníka na vrátnici jejich ubytovny pro zdravotní sestry v Praze 1, Úvoz 7. Jedná se o dvousměnný provoz na celý úvazek. Tato klidná práce je zvláště vhodná pro studenty či studentky dálkově studující nebo důchodce či důchodkyně, kteří si chtějí přivydělat. Nástup je možný od ledna 2008.

Zájemci nechtě se obražejí na S. M. Clemens Vránovou: 736 157 405, která poskytne další informace.

MINISTRANTSKÉ SCHŮZKY

V sobotu 15.12. proběhla po dlouhé přestávce ministrantská schůzka. Rádi bychom poděkovali všem třem zúčastněným a přivítali mezi námi nového ministranta Jirku, který hned vsobotu první ministroval. Příští ministrantské setkání proběhne vsobotu 12.1.2008 opět od 15:45, vsakristii kostela sv. Václava. Věříme, že účast bude o něco hojnější a těšíme se na vás.

S jakýmkoliv dotazy se klidně obražejte na náš malý team:

Kam sdotazy?

Václav Jan Ondřej Karban:

Mobil: 603733638

e-mail: azog@seznam.cz

ICQ: 318-310-753

Václav Šustr:

Tel.: 257328718, Mobil: 721100308

e-mail: vaclav.sustr@centrum.cz

ICQ: 434-777-902

Paní Švachová přivádí do kostela na ministrování své dva odrůstající syny, z nichž Štěpán chodí pravidelně, zatímco jeho bratr Martin po horečkách sobotní noci častěji vyspává. I tak je vítán. Lidé shora uvedení jsou mi zárukou, že nebudu muset mít starosti o organizaci úklidu, o opatřování adventního věnce, jeslíček, kočiček, svíček, mešního vína atd. Každý ze zúčastněných ví, čím je třeba právě přispět a s čím pomoci.

Zvláštním fenoménem je náš varhaník Václav Vála, který je také varhanářem. Na kůru staví zbrusu nové varhany, zatímco do presbytáře provizorně nastěhoval nástroj od sv. Rocha na Žižkově. Nyní už je na kůru vidět prospekt varhan a bude se stavět klávesnice.

Samozřejmě, že všechno to něco stojí. Máme sponzory, kteří každoročně věnují diskrétní sumy na potřeby kostela. Jistě ne v dimenzích desetimilionů, jako adventistický podnikatel Passer, který platí své církvi desátky, jejichž zavedení by u nás katolíků způsobilo dozajista značný odliv věřících. Ale taková paní Žižková, manželé Kulhánkovi nebo pan Dr. Štefko jsou lidé v této delikátní záležitosti šlechetní. Posledně jmenovaný navíc sponzoruje našeho mladého varhaníka, konzervatoristu Martina Moudrého, který alternuje pana Válu.

Ale mladých máme vkostele více – je zde čtveřice „rarášků“, tedy dcer a syna manželů Vopařilových, kteří jako ministranti, na rozdíl od rytmické džungle v 9.30 u sv. Václava, prožívají vpozornosti náročný obřad zády klidu. Občas dělají samozřejmě hadí ocásky. Kdyby nedělali, nebyly by to normální děti. Noblesu prvorepublikového střihu však přinášejí ke sv. Gabrielovi ministrující bratři Sobotkovi. Zdá se mi, že starší Ondřej snad vůbec nepochází z dnešní doby: jako by se vyloupl z černobílých filmů idylické doby, a to od způsobu oblékání liturgických oděvů až po neuvěřitelně půvabné formy zdvořilosti. Nevím, kde bere své vzory, takže při komunikaci s ním mám pokušení věřit v reinkarnaci. Treba mi jednou ke smrtelnému loži přinese svůj pravý křesťanský list z roku 1906 a vyjeví mi své tajemství. Pogratiuji mu pak k jeho další předpokládané reinkarnaci, třeba vpodobě gaviála indického. Ten disponuje vtlamě až 100 zuby, kterými sklapne svou kořist, zatímco Ondra se učí sklapnout alespoň kaditelnici, což je kejkle, kterou se naučil od našeho všeobecně známého, nezkroutitelného a neregulovatelného živla Vendelína Karbana. Naštěstí však děti u sv. Gabriela, na rozdíl od těch u sv. Václava, netrpí typickými nemocemi, které se objevily až po II. Vatikánském koncilu. Když totiž bylo před koncilem kadidlo povinné, po astmatických a alergických dětech, natož dospělých, nebylo vidu ani slechu.

Je zřejmé, že na tento základ gabrielských „štamgastů“ se nabalují další desítky věřících. Mají různé důvody, proč knám chodí. Od vznešených, jakými je úroveň homiletiky a liturgie, po ty přirozené, jakými jsou osobní přátelství sknězem nebo sněkterým z farníků, až po ty poněkud nižší, představované především vytápěním sv. Gabriela v zimě, které magnetizuje vymrzlé farníky svatováclavské.

S lítostí nutno ovšem konstatovat, že kromě aktivních věřících a ušlechtilých nebo alespoň neškodných konzumentů duchovních dober existují i ti, kdo na církvi parazitují nebo se v ní seberealizují. Tak jsem se rozloučil slatinskou schólou, u níž jsem měl občas strach, zda některé kusy vůbec dozpívá. Ale pokud nebyla pochvala, pak duchovního stíhal zlobný škleb a útěk bez rozloučení. Je vidět, že touha po vděčnosti může nabývat také patologických projevů. Obdobně také sbor Gabriel o.s. měl v našem kostele po dlouhá léta zkušebnu zadarmo, ačkoli jeho potenciál pro farnost je prakticky nulový. Mít dnes tak krásnou zkušebnu zadarmo, přijímat navíc průběžně granty na činnost a nechat si přitom platit paušál za energie od mladých párů a babiček z kostela je nad rozlišovací schopnosti hospodárného duchovního správce. Vlastně se divím, že již moji předchůdci nepožadovali finanční spoluúčast na chodu kostela. Tak jsem to učinil se sedmnáctiletým zpožděním alespoň já. Také se musela poděkovat jistá památkářka, která, jsouc placena za svou práci, granty pouze sháněla, zatímco paní Šebová je i sehnala, ačkoli dělá svou práci pro kostel ve volném čase.

Vděčnost z církve sice nikdy nevymizela, ale je to vzácná a křehká květinka. Známe jednoho, který řekl: „Což jich nebylo uzdraveno deset? Kde je těch zbylých devět? To se nenašel nikdo jiný než tento cizinec, aby vzdal chválu Bohu.“ Je zřejmé, že se ctnost vděčnosti daleko lépe pěstuje v takovéto menší komunitě u sv. Gabriela, než ve velkém kostele snejrozmanitějšími návštěvníky. Ale i tam se může prosadit, pokud je pro ni dobrá vůle.

Stanislav Příbyl

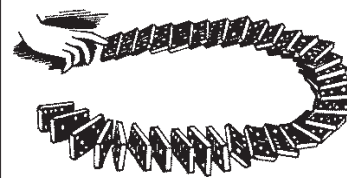
Fotografie z vyrábění vánočních přání a ozdob pro MBU a z následného prodeje v kostele.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na výrobě i těm, kteří si výrobky koupili!

Speciální poděkování viz strana 5 tohoto zpravodaje.

NEJSME JAKO ONI?!

Tato věta, hodně citovaná vdobě sametové revoluce, nám trochu připomíná výrok farizeje o celníkovi, který stál vedle něho vchrámě. A když se tedy necítíme „jako oni“, čím se tedy lišíme? Určitě ne zevnějškem, schopností milovat a smát se, radovat se a plakat. Měli bychom se lišit uvnitř sebe, nenapodobovat okolní svět, dodržovat křesťanské zásady, správně řadit životní hodnoty a

dodržovat je i vnejobyčejnějších věcech. Vzpomínejme: Nevypůjčují si někdy firemní věci pro svou potřebu? Nevyužívám šikovně služebního vozu pro své soukromé záležitosti? Nesnažím se alespoň maličko ošidit druhého při finančním ohodnocení své práce? Nevyužiji někdy přednosti svého mládí vpředbíhání těch starších a pomalejších? Odvádím vzaměstnání plnohodnotnou práci, nebo jen toužím po zvýšení mzdy? Neproplouvám životem bezohledně? Tady se nelze spokojit argumentem: „vždyť to dělají všichni!“ Většina možná ano, ale my nezapomínejme, že jsme děti Boží, máme milosrdného a spravedlivého Otce a starostlivou Matku! Snažme se tedy sjeich pomocí žít slušně a lépe vtom novém roce.

Vše dobré, Boží pomoc a dary Ducha přeje

H.Karlovska

VYSTAČÍME SI SAMI?

Většina znás touží po harmonickém a spořádaném životě. Motivace ktomuto cíli je různá. Mnozí lidé říkají, že kněmu vůbec nepotřebuji Boha. Ten je podle jejich mínění oporou jen slabým, nemocným a starým. Jim údajně stačí jejich čisté svědomí. Když se jich zeptáme co si pod tímto pojmem představují, nedočkáme se žádné určité odpovědi. Mylně se domnívají, že všechno zvládnou sami. Avšak svým jednáním nám dokazují nesmyslnost tohoto tvrzení. Také oni vyhledávají přátele, aby nebyli opuštěni ve šťastných chvílích, ale i ve svízelných situacích. Tehdy očekáváme všichni bez rozdílu pomoc a podporu. Někdy však mohou nastat okamžiky, ve kterých veškeré lidské úsilí selže. Reakce lidí na tyto skutečnosti jsou odlišné. Jedni prosí Boha o pomoc, druhí mu vyčítají, jeho údajnou tvrdost a nespravedlnost, jiní jsou schopni změnit pořadí svých životních hodnot. Někteří zastávají názor, že je Bůh nepřítelem života. Skutečnost je však úplně opačná. On je dárcem všeho dobrého. Proto je jeho zastáncem a podporovatelem. Když občas dopustí situaci, při které si uvědomíme, že si sami nemůžeme vystačit, nechce nás vůbec ponížít. Přeje si jen, aby náš život byl postaven na pevném základě, kterým je Jeho syn, Ježíš Kristus. Sám to potvrzuje slovy Písma: „Já jsem přišel proto na tento svět, aby měli život a měli ho vhojnosti.“

Ilona Bozděchová

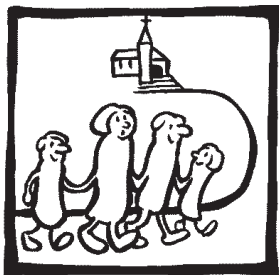
PODĚKOVÁNÍ

Ač jsme rodina smalými dětmi, zvykli jsme si již před lety (za dob Otce Homoly a Otce Marečka) chodit vneděli ráno „na osmou“. A protože zvyk je železná košile, činíme tak stále. Rádi po této mši také navštěvujeme farní kávu. Nedaří se nám to tak často, jak bychom chtěli, navíc (jaká to ostuda!) už jsme mnoho měsíců nenašli čas předem něco upéci, a tak chodíme sprázdnu. I přes to jsme vždycky upřímně a vřele přivítání a obskakování, jako bychom byli ta nejvzácnější návštěva. Do této společnosti chodíme moc rádi. Stakovou upřímnou láskou a zájmem o novinky a dění vnaší rodině se nikde jinde nesetkáváme (a to ani mezi vlastními příbuznými). Proto bychom, zvláště teď o Vánocích, rádi poděkovali všem „naším babičkám“ (snad se neurazí za toto oslovení) za jejich starostlivost, lásku, chápající dobrosrdečnost a hlavně za jejich modlitby, které tolik potřebujeme. Děkujeme vám, je nám mezi vámi dobře a máme vás rádi!

Vaši Šustrovi

VĎEČNOST U SV. GABRIELA

Představme si, že přijdeme na návštěvu. Těšíme se, co dobrého nám hostitel připraví k jídlu a co hezkého nám řekne. Poté, co jsme si sním užili příjemných věcí, se hostitel na samém konci omluví, že potřebuje jít na toaletu. Zdá se nám však, že už je tam příliš dlouho a ústřední topení u něj vbytě příliš nefunguje. Tak se zkrátka sbalíme, nepočkáme a beze slůvka rozloučení, natož pak díky, utečeme z jeho bytu...

Aby se nám taková faux-pas nestávala, musíme si stále znovu připomínat, co znamená vděčnost. Ta má své místo nejen vmezi osobních, rodinných a přátelských vztazích. Kde jinde by se také měla pěstovat, než právě v církvi? Vždyť církev je shromážděním lidí, kteří projevují svoji vděčnost za to, co

Bůh pro ně v Kristu učinil. Sdílejí navzájem nadpřirozený život z Boha, ale zároveň mají stavět své vztahy na přirozených základech, kam vděčnost bezesporu patří.

Stěmito základními předpoklady jsem také přebíral duchovní správu u sv. Gabriela. Je to společenství takřka rodinné, protože počet věřících se zde pohybuje pouze v řádu desítek a nikoli v podobě zčásti anonymní masy stovek lidí, jako je tomu u sv. Václava.

Přesto bylo i zde co dohánět. Mnozí lidé, kteří tam třeba po desetiletí docházeli, neznali navzájem svá příjmení. Když jsem dlouholetým pravidelným návštěvníkům kostela řekl, že knám chodí například paní hraběnka von Bubna-Lititz, netušili, že to je paní Šebová, kterou vidají týden co týden v kostele. Velký šok jsem také způsobil svému vzácnému evangelickému příteli, když jsem chtěl v lavici před ním přivítat v kostele mladou paní. Ta se úplně vydělala, co se děje, vůbec nechápala. Evangelík, zvyklý na rutinní až přehnané vítání bratří a sester ve strohé modlitebně, viděl ilustrativní příklad opačného katolického extrému v jinak nádherném liturgickém prostoru.

Mezitím jsme se za více než dva roky navzájem ve farnosti poznali a troufám si říci, že hlouběji a intenzivněji, než celá léta od roku 1990 se střídajícími se duchovními. Nevím, jaké pořadí zvolit, abych vyjádřil vděčnost jednotlivcům.

Nejprve obecně. Je zřejmé, že církev budoucnosti nebude masová. Sám kardinál Ratzinger očekával, že se bude uskutečňovat spíše v malých komunitách. A právě to je případ sv. Gabriela. Tento kostel disponuje pevným jádrem těch, kteří sním soucítí a milují ho, a proto jako duchovní vůbec nemusím mít potřebu nikoho dirigovat a jakkoli směřovat. Každý z milovníků sv. Gabriela totiž ví, kde je jeho místo.

Skutečným andělem je Dr. Karel Stajner. Německým přátelům nikdy nevysvětlím, že existuje kostelník, který pro kostel pracuje zadarmo z čistého zájmu a dýchal by za něj. Jejich kostelníci jsou placené síly, které mají předepsanou profesionální kvalifikaci. Kvalifikací pana Stajnera je spíše nenápadná a laskavá péče o klienty na Palatě i třeba o vlastního těžce nemocného bratrance-kněze. Vpřímluvách nikdy nezapomene prosit o vytrvalost těch, kteří se věnují takovéto nezištné péči.

Paní Monica Šebová (ano, ta geborene von Bubna-Lititz) se zamilovala do beuronského umění, jehož je sv. Gabriel nejkrásnějším a stylově nečistším exemplářem v České republice. Nejvíce stresující pro vstup do kněžství pro mě nebyl ani tak celibát, nýbrž pěstování zažitého obrazu kněze jako opraváře a údržbáře církevních památek. Musím přiznat, že právě paní Šebová ze mě definitivně sejmula obavy z toho, že by snad hlavní náplní mé kněžské činnosti mělo být shánění cementu. Jistěže kostel nepatří církvi, nýbrž České poště, avšak zatékání vody na unikátní fresky drásá srdce až příliš moc. A tak paní Šebová pouze ze svého ušlechtilého zájmu založila nadační Společnost přátel beuronského umění, sysifovským úsilím shání granty a upomíná vlastníka kostela na jeho trestuhodnou liknavost.

První osobou, kterou jsem při mém příchodu na působiště u sv. Gabriela spatřil, byla paní Trojanová. Ta ví, co je třeba – jme se koštěte a odklízí před kostelem vše, co by narušovalo estetický účinek při vstupu do kostela. Však také její chot snadsázkou upozorňuje v této souvislosti na určitý typ ženštin, jejichž atributem je právě koště. A to vše samozřejmě sláskou a nadhledem.

DÍKY MBU ZA SBÍRKU PRO AFRIKU

Pomoc konkrétním rodinám v Tanzanii vyústila v letošní opakovanou nabídku drobných dětských prací dětí znaši farnosti. Ty byly 2. a 3. neděli adventní, a to po každé mši, nabídnuty návštěvníkům kostela výměnou za jakýkoliv finanční dar pro chudé africké rodiny v oblasti Mbozi West, kde leží také AA misijní stanice smíchovské farnosti. Děti ze Smíchova spomocí maminek – kterým za inspiraci, trpělivost i odborný dohled děkujeme - vyrobily přáníčka svátočnými motivy, vyzdobily rozmanité typy a velikosti svíček i svícňů, okrášlily ozdoby na vánoční stromečky i vytvořily své vlastní ze včelího vosku. Jak vlastní nabídka výrobků, tak i a snaha dětí podat pomocnou ruku chudým v Tanzanii, zaujala i otce kardinála M. Vlka, který se mezi námi zastavil během své vizitační návštěvy.

Celkově vybraná částka činí neuvěřitelných 21.356 Kč za které nelze než děkovat, a to jménem svým i našich společných černých přátel. Těšme se i společně z toho, že kromě dalších souvislostí byla adventní sbírka zároveň i prvním dílem aplikace známe věty sv. Františka: „Pane, učiň mě svým nástrojem.“ Její druhou část budeme pak realizovat už přímo v Africe.

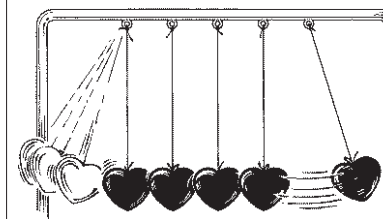
Přejeme všem radost do vašich domovů, kterou jste potřebným lidem neodmítli a těšíme se i další spolupráci.

Pavel a Mirjam Baldýnských (MBU)

agapembu@volny.cz

O HLEDÁNÍ SMYSLU NAŠICH ČINŮ

aneb **PROČ DĚLÁME VĚCI, KTERÉ ZPOHLEDU MNOHÝCH MOHOU VYPADAT JAKO ZCELA NESMYSLNÉ, ZBYTEČNÉ ČI JAKO BLÁZNOVSTVÍ?**

Chtěla bych moc poděkovat všem, kteří se v hojném počtu sešli a strávili celé odpoledne 1. neděle adventní vyráběním dárků, ozdob a vánočních přání pro potřeby Misijní banky ubožáků. Obdivuji nadšení a hlavně trpělivost, se kterými ono množství výrobků vzniklo. Děkuji všem, kteří jakkoli hluboko sáhli do svých kapes a peněženek a finančně podpořili dílo, které Bůh viditelně provází svojí prozřetelností a pozhánáním.

V neposlední řadě děkuji manželům Baldýnským, kteří připravili na faře výstavu fotografií z oblasti jejich působení. Fotografie burcují k zamyšlení a stejně tak i osoby těchto dvou našich skromných spolufarníků, kteří kromě usilovného působení „na dálku“ i každoročně nabízejí své životy v bídě a nehostinných podmínkách černého kontinentu. Zde se právě nabízí úvodní otázka: Proč děláme věci, které z pohledu dnešní doby mohou vypadat jako zcela nesmyslné, zbytečné až dokonce jevíci se jako bláznovství? Manželé Baldýnští i my ostatní, kteří jsme se zmíněné akce zúčastnili, vidíme hlubší smysl našeho snažení. Ne pouze samo vyrábění a získání peněz pro pomoc chudým, ale *hledání Ježíše v našich bližních a v nás samých.*

Smysl adventní přípravy na Ježíšův příchod (ztišením, modlitbou, službou druhým a zrozením vánočního pokoje a radosti) mohou poodhalit slova obdivuhodné světice, hledající právě Ježíše ve svých bližních, tedy Matky Terezy:

*Plodem ticha je modlitba
plodem modlitby je víra
plodem víry je láska
plodem lásky je služba
plodem služby je pokoj.*

Ať Ježíšův pokoj naplní naše srdce a provází nás i celý příští rok. Vždyť hledat Ježíše v našich bližních (těch vzdálených i zcela blízkých) můžeme každý den.

Helena Cuhrová

VÍKENDOVÁ ADVENTNÍ REKOLEKCE (ANEŽ ŠTĚKEN 2007 PODRUHÉ)

Adventní období každoročně nabízí každému znás možnost kurčité revizí duchovního života, možnost „zajet více na hlubinu“. Je čím dál tím těžší odolávat tlaku okolí a místo horečnatých příprav na Vánoce upodobě uklidu, pečeni a shánění všeho možného prožit advent vusebrání, tichosti a s větším zaměřením na věci podstatné, podstatnější – nejpodstatnější!

Vnaší farnosti máme velkou výhodu. Inspirací a posilou vtomto snažení jsou nám každoročně adventní duchovní obnovy. Letos jsme dokonce měli na výběr, jednodenní rekolekce, kterou vedl P. Stanislav, se konala 1. 12. na faře a víkendová, o týden později, sotcem Petrem u sestřiček ve Štěkni. Námětem první obnovy byly klíčové postavy adventu (Izajáš, Jan Křtitel a Panna Maria), ve Štěkni jsme rozjímali o mši svaté.

Mohlo by se zdát, že praktikující katolík, který se bohoslužeb účastní pravidelně, dokonce několikrát vtýdnu a už po mnoho let, nemá vtomto směru mnoho co objevovat. Vše přece zná dokonale, možná dokonce zpaměti... Ale právě tento poněkud „rutinní“ přístup nám mnohdy brání vkonkrétním osobním setkání sPánem, které se má při každé mši svaté odehrát. Vždyť Bůh je tu osobně přítomen a to dokonce trojnásobně: v mystickém těle (ve společenství věřících), vBožím slově a vEucharistii. Tyto skutečnosti by nás měly při každé mši svaté znovu naplňovat radostí a bezmezným úžasem nadBoží láskou knám, slabým a hříšným, vždyt: „Bože, co je člověk, že ho bereš na vědomí, že na něj myslíš...?“ (žalm 144)

Nad úžasem zEucharistie rozjímá i P. Urban, OFM: „**Jsmé vůbec schopni úžasu nad něčím? Dokonce nad tím, co denně slyšíme, konáme a přijímáme? Nesdílit snad Eucharistie osud největších skutečností a největších slov? Právem je považujeme za největší, právem se jich často dovoláváme, ale právě proto, že je máme tak často na očích a vústech, stávají se všedními i ty největší skutečnosti, představy a slova.**“ (Cesta víry I.). Vjiné knize jsem před lety četla krásné vyjádření, které se také týkalo mše svaté a pro svou výstižnost se mi zapsalo do paměti. Je to výrok kardinála Ratzingera, dnes Papeže Benedikta XVI.: „**Překlad (mše sv.) zlatiny do němčiny nebyl tak těžký. Těžší je překlad zněmčiny DO TAJEMSTVÍ.**“ (H. Buob, Dar rozlišování duchů). Dále autor, už svými slovy, pokračuje: „Když se slaví eucharistie, všichni rozumíme textu. Ale ztajemství oslavovaného často nechápeme nic nebo málo... Co slovo „obět“? Vypovídá o tom, co se děje uprostřed nás?... Nebo slovo „dar“... Pak přichází spojení „obětní dar“ – co vyjadřuje? To jsou jednotlivá slova, o kterých si myslíme, že jim každý rozumí. Ale známe také něco ztajemství, které slavíme? Jde nám o pokus **přeložit tato slova do tajemství.**“

A právě klepsímu uvědomění si těchto skutečností, kobjevení nových podnětů a koživení všeho již zažitého směřovaly přednášky, při kterých jsme si postupně doplňovali své zaprášené vědomosti. Probrali jsme podrobně jednotlivé části bohoslužby, její strukturu, symboly, které ji provázejí, jejich významy. Otec Petr zmínil i historický vývoj mše sv. až do dnešní podoby (koncilní reformy), poukazoval na její provázanost s texty Starého i Nového zákona. Věnoval se výkladu jednotlivých pojmů (smlouva, pokrm, obět a kříž, hostina, památka, lámání chleba), eucharistickým modlitbám (základní jsou 4), seznámil nás i stzv. kněžskými modlitbami, které při slavení mše sv. běžně neslyšíme, protože je kněz u oltáře vyslovuje potichu. Jsou hluboké a krásné, proto je zde uvedu. Je to např. modlitba před evangeliem „Očist mi, Bože, srdce i ústa, abych dobře zvěstoval Tvé evangelium“, modlitba nad dary: „S duší pokornou a se srdcem zkrroušeným prosíme, Bože, abys nás přijal. At se dnes před Tebou staneme obětí, která se Ti zalíbí“. Při lámání hostie pak kněz říká: „Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, tys naplnil Otcovu vůli a vDuchu svatém jsi dal svou smrtí život celému světu. Skrze své tělo a svou krev vysvobodil mě ze všech mých nepravostí a zbav mě zlého. At vždycky miluji Tvá přikázání a nikdy se od Tebe neodloučím.“ Myslím, že to je překrásná modlitba před svatým přijímáním pro každého znás!

Už při společně slavených bohoslužbách vkapli kláštera ve Štěkni jsme si jistě začali uvědomovat další možné rozměry prožívání boho-služby, mnohé náměty vnás budou dozrávat postupně. Mše svatá je veliký Boží dar. Nedopusťme, aby nám zevšedněla. Snažme se vnímat všechny poklady skryté vliturgií. A nezapomínejme, sKým se na mši svatou přicházíme setkat, proč se sNím chceme setkat, před Kým u svatostánku poklekáme! Jistě nám to pomůže zakoušet už zde na zemi věci vskutku Boží. (vz)

VÁNOCE 2007 / 2008 VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Farní kostel - basilika sv. Václava

Pondělí 24.12.	Štědrý den od 16.00 pro děti	7.30	16.00	24.00
Úterý 25.12.	Slavnost Narození Páně od 16.00 hod.koncert: J. J. Ryba Česká mše vánoční (soubor Bach-Collegium Praha)	8.00	9.30	18.00
Středa 26.12.	Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka	9.30	17.30	

Čtvrtek 27.12.	Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty	6.30		17.30
Pátek 28.12.	Svátek sv. Mládětek, mučedníků	6.30		17.30
Sobota 29.12.		7.30		17.30
Neděle 30.12.	Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa 8.00 a 9.00 spožeháním pro manžele	8.00	9.30	18.00
Pondělí 31.12.	Poslední den občanského roku 16.00 s poděkováním za uplynulý rok	6.30		16.00
Úterý 1.1.	Slavnost Matky Boží, Panny Marie	8.00	9.30	18.00

Kostel je otevřen denně vdopoledních hodinách (25. a 26.12. i odpoledne)
Jesličky jsou přístupné mimo čas bohoslužeb

Filiální kostel sv. Gabriela (Holečkova ul.)

Pondělí 24.12.	Štědrý den			24.00
Neděle 30.12.	Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa			11.15

„HOST (Z) MĚSÍCE“ O ŠEDIVOSTI

Vnovém roce, tentokrát však druhou středu 9. 1. od 19-ti hodin – neb tu první se mnozí ještě budou „rozkoukávat“ zpříchodu nového kalendářního roku – přivítáme ve farním sále Ing. Daniela Fajfra, M.Th., kazatele Církve bratrské a vyučujícího praktické teologie naEvangelickém teologickém semináři v Praze a na VOŠ Dorkas vOlmouci. Lednový večer ponese název „**Šedá vtra – šedá církev**“. Co si pod tím představíte? Host se zaměří na nedávný průzkum vnímaní církve veřejností, který nebyl pro církev příliš lichotivý. Pokusí se dojít ktomu, proč to tak je a jak tento stav mohou věřící pozitivně ovlivnit. Přijde snávrhy, kterak lépe realizovat praktické

křesťanství a pravdivěji budovat svá společenství.

Podrobnosti naleznete jako vždy na farním webu, stránkách SSM (<http://spolcovni.usmev.cz>) a na nástěnce vpředsíni kostela. Těšíme se na Vaší návštěvu, Smíchovské Společenství Mládeže. mta